

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 276/25
24.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Снежане Јовановић, председника већа и судија Драгољуба Албијанића и Ксеније Огризовић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву у покушају из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 и 33 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца ОЈТ у Великој Плани, браниоца окривљеног АА, адвоката Невене Бркић и браниоца окривљеног ББ, адвоката Бориса Павловића, изјављеним против пресуде Основног суда у Великој Плани К.бр.305/24 од 11.02.2025. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, донео је дана **24. априла 2025. године**

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Великој Плани, браниоца окривљеног АА, адвоката Невене Бркић и браниоца окривљеног ББ, адвоката Бориса Павловића, па се пресуда Основног суда у Великој Плани К.бр.305/24 од 11.02.2025. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К.бр.305/24 од 11.02.2025. године, окривљени ББ и АА оглашени су кривим да су извршили кривично дело разбојништво у саизвршилаштву, у покушају, из члана 206 став 1 у вези члана 30 и 33 КЗ. Суд је окривљеног ББ осудио на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му се има урачунати време проведено у притвору по решењу Основног суда у Великој Плани Кпп.бр.38/24 од 30.05.2024. године, који му се рачуна од 29.05.2024. године од 09,00 часова када је лишен слободе, продужен решењем Основног суда у Великој Плани Кпп.бр.38/24 од 27.06.2024. године, Кв.бр.296/24 од 25.07.2024. године, Кв.бр.332/24 од 23.08.2024. године, Кв.бр.379/24 од 20.09.2024. године, Кв.бр.424/24 од 18.10.2024.

године, које је исправљено решењем од 27.11.2024. године и решењем Кв.бр.502/24 од 16.12.2024. године, до упућивања на извршење казне затвора, која ће се извршавати у Заводу за извршење кривичних санкција по правноснажности пресуде. Суд је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју му се има урачунати време проведено у притвору по решењу Основног суда у Великој Плани Кпп.бр.41/24 од 06.06.2024. године, који му се рачуна од 05.06.2024. године од 05,40 часова када је лишен слободе, продужен решењем Основног суда у Великој Плани Кпп.бр.41/24 од 04.07.2024. године, Кв.бр.296/24 од 25.07.2024. године, Кв.бр.332/24 од 23.08.2024. године, Кв.бр.379/24 од 20.09.2024. године, Кв.бр.424/24 од 18.10.2024. године, које је исправљено решењем од 27.11.2024. године и решењем Кв.бр.502/24 од 16.12.2024. године, до упућивања на извршење казне затвора која ће се извршавати у Заводу за извршење кривичних санкција, по правноснажности пресуде. На основу члана 87 КЗ окривљеном ББ изречена је мера безбедности одузимања једног мобилног телефона Самсунг са сим картицом, једног бајонета и футроле за исти. Окривљени су обавезани да надокнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем, по правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Великој Плани због неправилне одлуке о кривичној санкцији и о другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, преиначи побијану пресуду и окривљенима, сваком понаособ, изрекне казну затвора у трајању од по 4 године,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Невена Бркић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду у односу на окривљеног АА и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да исту преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело разбојништво у саизвршилаштву у покушају из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 и 33 КЗ и

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Борис Павловић, због неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду окривљеном ББ умањи изречену затворску казну.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.300/25 од 26.03.2025. године ставио предлог да се жалба јавног тужиоца ОЈТ у Великој Плани усвоји и првостепена пресуда преиначи тако што ће се окривљенима ББ и АА изрећи казна затвора у дужем временском трајању, а да се жалбе бранилаца окривљених одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом и изјављеним жалбама, па је након оцене жалбених навода и предлога, нашао:

Жалбе су неосноване.

Бранилац окривљеног АА је у жалби навела да се пресуда заснива на претпоставкама, без утврђивања битних чињеница и без појединачне и свеобухватне оцене доказа, да се из изведених доказа не може закључити да је постојао претходни договор окривљених да изврше кривично дело, јер нема доказа који би потврдио да су окривљени пре уласка на бензинску пумпу уопште разговарали о томе, нити да је код окривљеног АА постојала свест о заједничком учешћу у вршењу дела, нити да је имао сазнања да ће окривљени ББ да употреби нож и да се на било који начин сагласио са оваквим поступањем првоокривљеног. Потом је у жалби изнела сопствену оцену изведених доказа и истакла да њен брањеник није предузео ниједну радњу принуде у циљу прибављања противправне имовинске користи и да је нејасан закључак суда о намери окривљених да прибаве противправну имовинску корист у износу који прелази 5.000,00 динара.

По оцени Апелационог суда у Београду, побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка, како то бранилац окривљеног АА неосновано наводи, будући да су разлози дати у образложењу ожалбене пресуде о свим одлучним чињеницама од значаја за постојање кривичног дела и кривице довољни и правилни и нису међусобно противречни, нити супротни садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника. Првостепени суд је сходно одредби члана 428 ЗКП у образложењу пресуде изнео чињенице које је утврдио у кривичном поступку и из којих разлога их узима као доказане или недоказане, те с тим у вези правилно и потпуно утврдио и чињенично стање.

Наиме, првостепени суд је чињенично стање утврдио на основу правилне и свестране оцене свих изведених доказа, како појединачно, тако и у међусобној повезаности, сходно обавези прописаној одредби члана 419 став 2 ЗКП, дајући уверљиве разлоге за своје закључке у погледу свих одлучних чињеница. Првостепени суд је с тим у вези нашао да из видео снимка из самог објекта произлази да је оштећени ВВ био за пултом бензинске пумпе “Mol” д.о.о., да су обојица окривљених након уласка у пумпу ушли у дубину исте и прошли између два реда рафова прилазећи продајном пулту где је био оштећени, те да ББ у једном тренутку са ножем – бајонетом прилази продајном пулту, а након тога излази радник ВВ и креће комешање, односно обарање иза тих пултова. Оштећени је био изричит да су након уласка са камионског паркинга оба окривљена ушла у шоп и упоредо кренули ка њему и пришли на неких два метра, а да је окривљени ББ извадио нож када му је пришао. Првостепени суд правилно налази да из утврђеног тока критичног догађаја произлази да су радње обојице окривљених предузете у одређеној динамици, континуирано, јер су окривљени заједно ушли и кренули ка оштећеном, након чега је окривљени ББ извадио нож и уперео га ка оштећеном, а окривљени АА стајао у близини и пратио ситуацију, те на тај начин чувао стражу. Утврђено је и да је удаљавање АА са лица места уследило након извршења радњи које су значиле претњу непосредним нападом на живот или тело оштећеног ВВ, тако да се не може говорити о његовом добровољном одустанку од дела, а насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, првостепени суд је у побијаној пресуди дао аргументоване, уверљиве и логичне разлоге за постојање саизвршилаштва у радњама окривљеног, за постојање умишљаја на страни окривљеног АА, као и због чега налази да окривљени нису ишли за тим да прибаве малу имовинску корист, будући да се радило о продајном делу објекта и продајном пулту где се налази новац од пазара,

о чему је на странама 12 и 13 побијане пресуде дао уверљиве и логичне разлоге, које је као правилне у свему прихвата и овај суд и на њих упућује.

С обзиром на то, другостепени суд налази да су жалбени наводи браниоца окривљеног АА без основа и без утицаја на другачију одлуку, јер је првостепени суд у довољној мери расветлио одлучне чињенице и у свему потпуно и правилно утврдио чињенично стање, а за своје закључке дао јасне, довољне и аргументоване разлоге који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће и које као правилне прихвата и овај суд.

Према томе, чињенично стање у погледу свих битних елемената кривичног дела у питању правилно је и потпуно утврђено, а квалификацијом противправних радњи окривљених ББ и АА као кривично дело разбојништво у саизвршилаштву у покушају из члана 206 став 1 у вези са чланом 30 и 33 КЗ, кривични закон је правилно примењен.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, поводом изјављених жалби јавног тужиоца и бранилаца окривљених, овај суд је нашао да је иста и у том делу правилна и да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина адекватно одмерена. На страни ББ суд је ценио делимично признање окривљеног, протек времена од учињеног кривичног дела, држање током поступка, да се оштећени нису придружили кривичном гоњењу нити истакли имовинскоправни захтев, године живота, чињеницу да је отац два малолетна детета и његово здравствено стање, а од отежавајућих ранију осуђиваност, па му је правилно одмерио казну затвора у трајању од 3 године у коју ће му се урачунати време проведено у притвору. На страни окривљеног АА првостепени суд је ценио протекло време од учињеног кривичног дела, држање током поступка, да се оштећени нису придружили кривичном гоњењу, нити истакли имовинскоправни захтев, године живота, да је ожењен, отац три детета, а као отежавајућу околност ранију осуђиваност, па га је правилно осудио на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору.

И по оцени овог суда, изречене казне затвора у наведеном трајању представљају одговарајућу меру за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, и нужне су, али и довољне за постизање опште и специјалне превенције и изражавање друштвене осуде за кривично дело, јачање морала и учвршћивање обавезе и поштовање закона, због чега се супротни жалбени предлози јавног тужиоца да се окривљени строже казне, односно жалбени предлози бранилаца окривљених да им се изрекну казне затвора у краћем трајању, оцењују као неосновани.

На основу свега напред наведеног, применом члана 457 Законика о кривичном поступку одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Снежана Миленковић,с.р.

Председник већа – судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић